

KURÁTOR A GALERISTA JAN ČEJKA PŘIPRAVIL VÝSTAVU V BOLD GALLERY A ŘEKL PRÁVU:

Koukám výtvarníkům přes rameno

Kristýna Čtvrtlíková

Vycházka za domem, putování po české krajině nebo cesta do exotických končin. Rozličné pojetí tematiky výletu jedenácti současnými autory objevuje přehlídka v pražské Bold Gallery, jež trvá do 29. srpna. Kurátorský je pod výstavou podepsán někdejší busker Jan Čejka, který více než tři roky provozuje vlastní galerii v Kampusu Hyberská.

Proč jste za tematiku aktuální přehlídky v Bold Gallery zvolil výlet?

Stojí za tím aktuální roční období a výjimečné otevření galerií, které chtějí v průběhu léta dohnat sezonu poznamenanou pandemickou situací. Zároveň jsem chtěl připomenout cestovatelské sny a vzpomínky, které mohly kvůli koronaviru zapadnout.

Na přípravy jsme měli omezený čas pěti týdnů, nebyl tedy přílišný prostor pro vznik děl nových, nicméně někteří autoři se jej chopili. Kupříkladu Leona Bažant Telínová vytvořila na míru sérii fotografií vyprávějících o putování z města na venkov. Jakub Sýkora zase namaloval velkou předpověď počasí, jeho další výletní obrazy lze až do ledna zhlédnout v českokrumlovském Egon Schiele Art Centru.

Podle jakého klíče jste vybíral zastoupené autory?

Každý kurátor má své autory. Vystavující se tedy částečně překrývají s umělci, kteří jsou součástí mé vlastní galerie. Šlo ale i o příležitost projít si nová jména nebo mimopražské umělecké školy. Jedním z objevů je Jakub Červenka, který si dlou-

hodobě vede zajímavý vizuální deník z cest na svém instagramovém účtu.

Bylo všem autorům téma cestování blízké?

Rekl bych, že je blízké všem. Ostatně cestování je důležitým zdrojem našich nálad a příhod. Výlet je pro mě jakákoli cesta, na kterou člověk hned nezapomene, ze které si něco odnese. Takto zešířka jsem výlet uchoopil i v Bold Gallery.

Na konci středoškolského studia jsme s kamarády začali vystavovat po kavárnách

Na výstavě jsou k vidění díla autorů, kteří putování potřebují ke své tvorbě. Alžběta Skálová tvoří na výletech, Zdeněk Daněk taktéž, protože je jedním z českých předních plenérístů. Vojtěch Horálek je zase coby tramp takovým ztělesněním výletnictví.

Kterak se z někdejšího pouličního umělce stal kurátor výstav a provozovatel galerie?

Navštěvoval jsem Malostranské gymnázium v Praze a po škole si vždycky zašel na Kampus vyhrát něco do klobouku, na což rád vzpomínám. Bavilo mě veřejně vystupování i zodpovědnost sama za sebe. K přechodu k jinému typu umění se pojiť to, že jsem v dětství neustále chodil na výtvarku. Všem jsem koukal přes rameno a dodnes s autory rád konzultuji tvorbu. Tím jsem dospěl ke kurátorské práci.

Foto Lucie Levá

Jan Čejka by rád vyrazil na mezinárodní trh.

Na konci středoškolského studia jsme s kamarády začali vystavovat po kavárnách. Tehdy to v Praze ještě nebylo tolik obvyklé, a tak jsem vytvořil webovou stránku se sdružením zhruba deseti podniků s informacemi, jak se v nich dá uspořádat přehlídka. Projekt se poměrně rozjel a posunul mě dál až ke kamenné galerii.

Malířem jste se nikdy stát nechtěl?

Popravdě řečeno tůhnu k autorské tvorbě pořád. Avšak potřebu koukat jiným přes rameno tolik malířů zase nemá. Místo

plátnům se tedy věnuji výstavám, instalacím, textům a plakátům, přičemž mám rád netradiční, ale jednoduché nápady.

Před pár lety jste se prohlásil za nejmladšího galeristu a kurátora v Česku. To stále platí?

To s tím galeristou jsem o sobě napsal zhruba v jednadvaceti letech. Teď už bych to asi netvrdil, protože studenti mívají bytové galerie. A coby kurátor se mám ještě dost co učit. Jsou to lidé na pozadí a je jich velice málo, protože potřebují desítky let sbírat důvěryhodnost. Pak

když třeba požádají prestižní galerii o zápůjčku vzácného díla, tak jim to vyjde.

Orientujete se převážně na současné krajináře. Proč?

Krajina je vždy aktuální a pro mladé výtvarníky obzvlášť. Nejspíše je můj zájem o krajinu spojený i s tím, že bydlím v Černošicích, kde máte z jedné strany Berounku, z druhé Český kras, vidíte pasoucí se koně, ledňáčka, roháče... A krajina mě tak nějak doprovází dlouhodobě. Vedle estetiky, kterou momentálně studuji, jsem zvažoval i geologii.

Audioknižní příběhy z dnešního Tokia

Ilja Kučera ml.

Kočka a město je audiokniha, se kterou se lze na rovných deset hodin a šestnáct minut ponořit do ulic, předměstí i periferií třicetimilionové japonské metropole a naslouchat přitom působilým příběhům jejich obyvatel.

Nabízí setkání s tokijským taxikářem či proslulým vypravěčem příběhů, kterého alkohol zahlal až na dno společnosti.

Vstoupit lze do ateliéru pro-

slulého tatéra, do vědeckého ústavu, seznámit se s mladou Američankou, překladatelkou z japonštiny, které Tokio učarovalo natolik, že se stalo jejím domovem, ale i mladou Japonkou, jež se provdala a snaží se najít nový domov v New Yorku, aby posléze zjistila, že Tokio v ní přetrvává napořád a nic se na tom nezmění.

Pulzující obří velkoměsto neustále v pohybu, neustále se ženucí kupředu je pro své obyva-

tele stejně tak útočištěm jako pastí. Strhujícím způsobem znamená osudy těchto obyvatel britský spisovatel Nick Bradley ve své prvotině Kočka a město, vydané roku 2020.

Právě do tohoto roku svou knihu i zasadil, aniž pochopil, že při jejím psaní mohl tušit, že pandemický svět bude vypadat o poznání jinak než před pár měsíci. Kniha právě získala i svou zvukovou podobu, a to ve velmi povedeném podání Pavly

Beretové, Otakara Brouska ml. a Ondřeje Brouska.

Jedná se v podstatě o povídky, jejichž postavy jsou více či méně propojeny a zjevují se vedle sebe až už v osudových setkáních, či při náhodném míjení. Kniha sama o sobě je velmi čtivá, a tím pádem ve zvukové podobě posluchačsky vděčná.

Nenásilnou formou se mezi příběhy proplétá i toulavá kaliková kočka se zelenými očima. Povídky jsou velice realistické

a kočka, která v podstatě utekla z vyšetovaného obrazu Tokia ze zad mladé dívky, do nich zasahuje spíše náznakově.

Mimoходом autor, který je překladatelem z japonštiny a v Tokiu strávil deset let života, na východoanglické univerzitě dokončuje svůj doktorát na téma zobrazení koček v japonské literatuře. Odborné studie se ale neobávejte, audiokniha Kočka a město je skutečně poutavá a vydařená beletrie.

Ledecký zahraje v parku Nového zámku

Janek Ledecský vystoupí s kapelou 13. srpna večer v areálu parku Nového zámku v Kostelci nad Orlicí.

V rámci svého Akustického turné představí program, který je výběrem jeho nejznámějších hitů, doplněný o novinky z posledního alba Na konci duhy. Ledecského doprovodí pětičlenná skupina. (ČTK)

VŽDY NĚCO NAVÍC

STAČÍ HOUKNOUT A MŮŽETE ODEBÍRAT ELEKTŘINU JEN Z ČISTÝCH ZDROJŮ

Záleží Vám na životním prostředí? Přejděte na zelenou a sjednejte si EKO FLEXI

- elektřina výhradně z obnovitelných zdrojů
- při výrobě se neprodukuje oxid uhličitý

- pomůžete spolu s námi přírodě
- zafixujete si slevu 5 % na 2 či 3 roky dle výběru

800 134 134
www.ppas.cz

PRAŽSKÁ
PLYNÁRENSKÁ